

บทที่ 3

การวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาท้องถิ่น

หลักและแนวคิดในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น

วิสัยทัศน์ประเทศไทย

“สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน” (Green and Happiness Society) คนไทยมีคุณธรรมนำความรอบรู้ รู้เท่าทันโลก ครอบครัวยุติธรรม ชุมชนเข้มแข็ง สังคมสันติสุข เศรษฐกิจมีคุณภาพ เสถียรภาพ และเป็นธรรม สิ่งแวดล้อมมีคุณภาพและทรัพยากรธรรมชาติอยู่ยั่งยืน อยู่ภายใต้ระบบบริหารจัดการประเทศที่ดีธรรมาภิบาลดำรงไว้ซึ่งระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และอยู่ในประชาคมโลกได้อย่างมีศักดิ์ศรี”

พันธกิจ

เพื่อให้การพัฒนาประเทศไทยในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 มุ่งสู่ “สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน” ภายใต้แนวทางปฏิบัติของ “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” เห็นควรกำหนดพันธกิจของการพัฒนาประเทศ ดังนี้

1) พัฒนาคณะให้มีคุณภาพ คุณธรรม นำความรอบรู้อย่างเท่าทัน มีสุขภาวะที่ดีอยู่ในครอบครัวที่อบอุ่น ชุมชนที่เข้มแข็งพึ่งตนเองได้ มีความมั่นคงในการดำรงชีวิตอย่างมีศักดิ์ศรีภายใต้คุณภาพของความหลากหลายทางวัฒนธรรม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2) เสริมสร้างเศรษฐกิจให้มีคุณภาพ เสถียรภาพและเป็นธรรม มุ่งปรับโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศให้สามารถแข่งขันได้ มีภูมิคุ้มกันความเสี่ยงจากความผันผวนของสภาพแวดล้อมในยุคโลกาภิวัตน์บนพื้นฐานการบริหารเศรษฐกิจส่วนร่วมอย่างมีประสิทธิภาพ มีระดับการออมที่พอเพียง มีการปรับโครงสร้างการผลิตและบริการบนฐานความรู้และนวัตกรรม ใช้จุดแข็งของความหลากหลายทางชีวภาพและเอกลักษณ์ความเป็นไทย ควบคู่กับการเชื่อมโยงกับต่างประเทศ และการพัฒนาปัจจัยสนับสนุนด้านโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์ พลังงาน กฎกติกา และกลไกสนับสนุนการแข่งขันและกระจายผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม

3) ดำรงความหลากหลายทางชีวภาพ และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ และคุณภาพสิ่งแวดล้อม สร้างความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน เป็นธรรม และมีการสร้างสรรค์คุณค่า สนับสนุนให้ชุมชนมีองค์ความรู้และสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อคุ้มครองฐานทรัพยากร คุ้มครองสิทธิและส่งเสริมบทบาทของชุมชนในการบริหารจัดการทรัพยากร ปรับแบบแผนการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ตลอดจนรักษาผลประโยชน์ของชาติจากข้อตกลงตามพันธกรณีระหว่างประเทศ

4) พัฒนาระบบบริหารจัดการประเทศให้เกิดธรรมาภิบาลภายใต้ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มุ่งสร้างกลไกและกฎระเบียบที่เอื้อต่อการกระจายผลประโยชน์จากการพัฒนาสู่ทุกภาคี ควบคู่กับการสร้างเสริมสร้างความปลอดภัย สุจริต ยุติธรรม รับผิดชอบต่อสาธารณะมีการกระจายอำนาจและกระบวนการที่ทุกภาคส่วนร่วมในการตัดสินใจ ส่งเสริมความเป็นธรรมทางเศรษฐกิจ สังคมและการใช้ทรัพยากร

วัตถุประสงค์และเป้าหมายหลัก

เพื่อให้สอดคล้องกับบริหารการเปลี่ยนแปลงที่ประเทศไทยจะต้องปรับตัวในอนาคต และเพื่อก้าวไปสู่วิสัยทัศน์การพัฒนาประเทศที่พึงปรารถนาในระยะยาว การพัฒนาประเทศในระยะ 5 ปีของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 จึงได้กำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายหลักของการพัฒนาไว้ ดังนี้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างโอกาสการเรียนรู้คู่คุณธรรม จริยธรรมอย่างต่อเนื่องที่ขับเคลื่อนด้วยการเชื่อมโยงบทบาทครอบครัว สถาบันศาสนาและสถาบันการศึกษา เสริมสร้างบริการสุขภาพอย่างสมดุล ระหว่างการส่งเสริม การป้องกัน การรักษา และการฟื้นฟูสมรรถภาพ และสร้างความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน
2. เพื่อเพิ่มศักยภาพของชุมชน เชื่อมโยงเป็นเครือข่าย เป็นรากฐานการพัฒนา เศรษฐกิจ คุณภาพชีวิตและอนุรักษ์ ฟื้นฟู ใช้นวัตกรรมทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน นำไปสู่การพึ่งตนเองและลดปัญหาเองและลดปัญหาความยากจนอย่างบูรณาการ
3. เพื่อปรับโครงสร้างการผลิตสู่การเพิ่มคุณค่า (Value Creation) ของสินค้าและบริการ บนฐานความรู้และนวัตกรรม รวมทั้งสนับสนุนให้เกิดความเชื่อมโยงระหว่างสาขาการผลิตเพื่อทำให้มูลค่าการผลิตสูงขึ้น
4. เพื่อสร้างภูมิคุ้มกัน (Safety Net) และระบบบริหารความเสี่ยงให้กับภาคการเงิน การคลัง พลังงาน ตลาดปัจจัยการผลิต ตลาดแรงงาน และการลงทุน
5. เพื่อสร้างระบบการแข่งขันด้านการค้าและการลงทุนให้เป็นธรรม และคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศ รวมทั้งสร้างกลไกในการกระจายผลประโยชน์จากการพัฒนาสู่ประชาชนในทุกภาคส่วนอย่างเป็นธรรม
6. เพื่อเสริมสร้างความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและคุณค่าความหลากหลายทางชีวภาพ ควบคู่กับการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้เป็นที่มั่นคงของการพัฒนาประเทศและการดำรงชีวิตของคนไทยทั้งในรุ่นปัจจุบันและอนาคต รวมทั้งสร้างกลไกในการรักษาผลประโยชน์ของชาติ อย่างเป็นธรรมและอย่างยั่งยืน
7. เพื่อเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการประเทศสู่ภาครัฐ ภาคธุรกิจเอกชน และภาคประชาชน และขยายบทบาทขีดความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควบคู่กับการเสริมสร้างกลไกและกระบวนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาวัฒนธรรมประชาธิปไตยให้เกิดผลในทางปฏิบัติ ต่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข

ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

ภายใต้บริบทการเปลี่ยนแปลงในกระแสโลกาภิวัตน์ที่ปรับเปลี่ยนเร็วและสลับซับซ้อนมากยิ่งขึ้น จำเป็นจะต้องกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศที่เหมาะสม โดยเสริมสร้างความแข็งแกร่งของโครงสร้างของระบบต่าง ๆ ภายในประเทศให้มีศักยภาพ แข่งขันได้ในกระแสโลกาภิวัตน์และสร้างฐานความรู้ให้เป็นภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ได้อย่างรู้เท่าทัน ควบคู่ไปกับการกระจายการพัฒนาที่เป็นธรรม และเสริมสร้างความเท่าเทียมกันของกลุ่มคนในสังคม และความเข้มแข็งของชุมชนท้องถิ่น พร้อมทั้งฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้คงความสมบูรณ์เป็นรากฐานการพัฒนาที่มั่นคง และเป็นฐานการดำรงวิถีชีวิตของชุมชนและสังคมไทย ตลอดจนการ

เสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการประเทศทุกระดับ อันจะนำไปสู่การพัฒนาประเทศที่มั่นคง และยั่งยืนสามารถดำรงอยู่ในประชาคมโลก ได้อย่างมีเกียรติภูมิและมีศักดิ์ศรี โดยมียุทธศาสตร์การพัฒนาที่สำคัญในระยะแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงมีพระบรมราชโองการประกาศใช้ ณ วันที่ 19 ตุลาคม 2549 ซึ่งมีสาระสำคัญคือ การัญญา “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นแนวปฏิบัติควบคู่ไปกับการพัฒนาแบบบูรณาการเป็นองค์รวมที่มีคนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศให้เกิดความสมดุล เป็นธรรมและยั่งยืนมุ่งสู่วิสัยทัศน์ประเทศไทย คือ มุ่งพัฒนาสู่ “สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน” ในการนี้ได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาไว้ 5 ยุทธศาสตร์ ได้แก่

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพคนและสังคมไทยสู่สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้
ให้ความสำคัญกับ

- การพัฒนาคนให้มีคุณธรรมนำความรู้ เกิดความภูมิใจคุ้มกัน
- การเสริมสร้างสุขภาวะคนไทยให้มีสุขภาพแข็งแรงทั้งกายและใจและอยู่ใน

สภาพแวดล้อมที่น่าอยู่

- การเสริมสร้างคนไทยให้อยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างสันติสุข

2. ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและสังคมให้เป็นรากฐานที่มั่นคงของประเทศให้ความสำคัญกับ

- การบริหารจัดการกระบวนการชุมชนเข้มแข็ง
- การสร้างความมั่นคงของเศรษฐกิจชุมชน
- การสร้างเสริมศักยภาพของชุมชนในการอยู่ร่วมกันกับทรัพยากรธรรมชาติและ

สิ่งแวดล้อมอย่างสันติและเกื้อกูล

3. ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้สมดุลและยั่งยืน ให้ความสำคัญกับ

- การปรับโครงสร้างการผลิตเพื่อเพิ่มผลิตภาพและคุณค่าของสินค้าและบริการบน

ฐานความรู้และความเป็นไทย

- การสร้างภูมิคุ้มกันของระบบเศรษฐกิจ
- การสนับสนุนให้เกิดการแข่งขันที่เป็นธรรมและการกระจายผลประโยชน์จากการ

พัฒนาอย่างเป็นธรรม

4. ยุทธศาสตร์การพัฒนามาตรฐานความหลากหลายทางชีวภาพและการสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ให้ความสำคัญกับ

- การรักษาฐานทรัพยากรและความสมดุลของระบบนิเวศ
- การสร้างสภาพแวดล้อมที่ดีเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตและการพัฒนาที่ยั่งยืน
- การพัฒนาคุณค่าความหลากหลายทางชีวภาพและภูมิปัญญาท้องถิ่น

5. ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการประเทศ มุ่งเสริมสร้างความเป็นธรรมในสังคมอย่างยั่งยืน โดยให้ความสำคัญกับ

- การเสริมสร้าง และพัฒนาวัฒนธรรมประชาธิปไตยและธรรมาภิบาลให้เป็นส่วนหนึ่งของวิถีการดำเนินชีวิตในสังคมไทย

- เสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคประชาชนให้สามารถเข้าร่วมในการบริหารจัดการประเทศ
 - สร้างภาคราชการที่มีประสิทธิภาพและมีธรรมาภิบาล เน้นการบริการแทนการกำกับควบคุมและทำงานร่วมกับหุ้นส่วนการพัฒนา
 - การกระจายอำนาจการบริหารจัดการประเทศสู่ภูมิภาค ท้องถิ่น และชุมชนเพิ่มขึ้น
- ต่อเนื่อง
- ส่งเสริมภาคธุรกิจเอกชนให้เกิดความเข้มแข็ง สุจริต และมีธรรมาภิบาล
 - การปฏิรูปกฎหมาย กฎระเบียบ และขั้นตอน กระบวนการเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมเพื่อเสริมสร้างความสมดุลในการจัดสรรประโยชน์จากการพัฒนา
 - การรักษาและเสริมสร้างความมั่นคงเพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการประเทศสู่ดุลยภาพและความยั่งยืน

ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด (ปี 2554)

วิสัยทัศน์

เป็นฐานรากการผลิตและส่งออกสินค้าเกษตร เกษตรอุตสาหกรรม ตามมาตรฐาน ปลอดภัย และส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

ยุทธศาสตร์ที่ 1 มุ่งเป็นฐานการผลิตและส่งออกสินค้าเกษตร และเกษตรอุตสาหกรรมที่ปลอดภัยเพื่อการบริโภคในประเทศและการส่งออก

เป้าประสงค์

1. เพิ่มมูลค่าและการส่งออกสินค้าเกษตร และเกษตรอุตสาหกรรม
2. ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนในกระบวนการผลิตภาคการเกษตรเพื่อลดต้นทุนและเพิ่มมูลค่าวัสดุเหลือใช้

กลยุทธ์

1. พัฒนาปัจจัยพื้นฐานสำหรับการเกษตร
2. พัฒนาคุณภาพและลดต้นทุนการผลิตสินค้าเกษตรและเกษตรอุตสาหกรรม (พัฒนาระบบการผลิตให้มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย)
3. พัฒนาระบบตลาดกลางสินค้าเกษตร (ยกระดับตลาดกลางสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานสากล)
4. การแปรรูปและสร้างมูลค่าเพิ่มรวมทั้งส่งเสริมและพัฒนาการใช้พลังงานทดแทนจากการแปรรูปพืชพลังงานและวัสดุเหลือใช้จากภาคการ
5. พัฒนาศูนย์กลางทางการเกษตรรวมทั้งส่งเสริมการสืบทอดวัฒนธรรมและวิถีชีวิตทางการเกษตรให้กับเกษตรกรรุ่นใหม่

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

เป้าประสงค์

1. เพิ่มรายได้และจำนวนนักท่องเที่ยว

กลยุทธ์

1. พัฒนาระดับแหล่งท่องเที่ยวกิจกรรมการท่องเที่ยวและบริการที่มีคุณภาพตอบสนองความต้องการของตลาด
2. ส่งเสริมการรวมกลุ่มของประชาชนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและมูลค่าผลผลิตของสินค้าผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME)

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดสุพรรณบุรี (ปี 2553 - 2556)

วิสัยทัศน์

“สุพรรณบุรีเป็นจังหวัดชั้นนำในด้านแหล่งผลิตอาหาร และผลิตภัณฑ์คุณภาพมาตรฐานสู่สากล เป็นศูนย์กลางการศึกษาการกีฬาและการท่องเที่ยว โดยใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ชุมชนเข้มแข็ง คุณภาพชีวิตดี ยึดการมีส่วนร่วม”

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาคุณภาพผลผลิตทางการเกษตรอุตสาหกรรม เกษตรอุตสาหกรรมพาณิชยกรรม การแปรรูปและผลิตภัณฑ์ เพื่อการบริโภคและการส่งออก

เป้าประสงค์

1. เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ สินค้าเกษตร อุตสาหกรรมและเกษตรอุตสาหกรรม เพื่อการบริโภคและการส่งออก

กลยุทธ์

1. ส่งเสริมและพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตวัตถุดิบและการตลาดให้มีคุณภาพและมาตรฐานเพื่อการแข่งขันทางการค้าและส่งออก
2. พัฒนาการแปรรูปและเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพมาตรฐาน
3. สนับสนุนและพัฒนาข้อมูลสารสนเทศด้านการผลิตและการตลาดสินค้าเกษตร
4. สนับสนุนฟื้นฟู พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน บุคลากรและเทคโนโลยีการผลิต
5. พัฒนาศักยภาพฝีมือแรงงาน ดูแลสวัสดิการ สุขภาพอนามัย และความปลอดภัยในการทำงาน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การเสริมสร้างและพัฒนาการท่องเที่ยวการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์

1. เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวและการจำหน่ายผลิตภัณฑ์สินค้าท้องถิ่น
2. อนุรักษ์ ฟื้นฟูและบูรณะทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้อ่อนอำนวยประโยชน์อย่างยั่งยืน

กลยุทธ์

1. ส่งเสริมกิจกรรมประเพณี และวัฒนธรรมเพื่อการท่องเที่ยวและการตลาด
2. สร้างและพัฒนาปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัด
3. ส่งเสริมสินค้าท้องถิ่น (OTOP)
4. ฟื้นฟูคุณภาพแหล่งน้ำและคลองสาขาให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน
5. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมภายใต้การมีส่วนร่วม

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การยกระดับคุณภาพชีวิต และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

เป้าประสงค์

1. เสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีและแก้ไขปัญหาความยากจน

กลยุทธ์

1. ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมด้านสาธารณสุข
2. เสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
3. เสริมสร้างหมู่บ้าน/ชุมชนปราศจากยาเสพติด
4. พัฒนาคนเป็นพื้นฐานเพื่อการพัฒนาสังคม (คนดีศรีสุพรรณ)
5. ส่งเสริมระบบข้อมูลเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต
6. ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมวิสาหกิจชุมชน
7. เสริมสร้างหมู่บ้านและชุมชนตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การขยายฐานรากโอกาสและคุณภาพในการศึกษาทุกระดับให้ตรงกับความต้องการของประชาชน

เป้าประสงค์

1. เพิ่มโอกาสทางการศึกษาและยกระดับคุณภาพการศึกษาให้ได้มาตรฐานการศึกษาชาติ

กลยุทธ์

1. ยกระดับคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการศึกษาแห่งชาติ
2. พัฒนาผู้สอนและส่งเสริมผู้เรียนด้านวิชาการและคุณธรรม สู่ความเป็นเลิศ

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การส่งเสริมให้กีฬาอยู่ในหัวใจชาวสุพรรณบุรีและมีความสามารถด้านกีฬาสู่ความเป็นเลิศในระดับชาติ

เป้าประสงค์

1. ยกระดับการกีฬาของจังหวัดสุพรรณบุรี เข้าสู่มาตรฐานสากล

กลยุทธ์

1. พัฒนากีฬาขั้นพื้นฐานและกีฬาเพื่อมวลชน
2. พัฒนาการกีฬาสู่ความเป็นเลิศ

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การนำการเปลี่ยนแปลงด้านการบริหารและบริการเพื่อประโยชน์ของประชาชน

เป้าประสงค์

1. ยกระดับคุณภาพการบริการและบริหารด้วยความโปร่งใส

กลยุทธ์

1. บริการประชาชนด้วยความรวดเร็วและโปร่งใส
2. ส่งเสริมการทำงานร่วมกันระหว่างภาคราชการและเอกชน

4.3 กรอบยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาคุณภาพผลผลิตทางการเกษตรและมุ่งส่งออกสินค้า เกษตรอุตสาหกรรม

เป้าประสงค์

1. เพิ่มมูลค่าและส่งเสริมการส่งออกสินค้าเกษตรอุตสาหกรรม

กลยุทธ์

1. พัฒนาระบบการแปรรูปและเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพมาตรฐาน
2. ส่งเสริมผลิตภัณฑ์สินค้า OTOP ของจังหวัดสุพรรณบุรีให้แพร่หลายเพื่อสู่ตลาดการแข่งขันทางการค้าและเพื่อการส่งออก
3. สนับสนุนและพัฒนาข้อมูลสารสนเทศด้านการผลิตและด้านการตลาดให้แก่กลุ่มอาชีพให้ทราบข้อมูลข่าวสารสม่ำเสมอ
4. สนับสนุนการสร้างเครือข่าย องค์กรต่าง ๆ ที่ส่งเสริมการผลิตด้านการเกษตร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การเสริมสร้างและพัฒนากองทุนเพื่อการบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดความสมดุล

เป้าประสงค์

1. เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวและการจำหน่ายผลิตภัณฑ์สินค้าท้องถิ่น
2. มีการอนุรักษ์ ฟื้นฟู บูรณะแม่น้ำท่าจีนและแม่น้ำต่างๆ ให้เอื้ออำนวยประโยชน์
อย่างยิ่งย่น
3. พัฒนาบึงฉวากเฉลิมพระเกียรติฯ ให้สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาว
ต่างประเทศ
4. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่นของตนเอง

กลยุทธ์

1. ส่งเสริมกิจกรรมประเพณีและวัฒนธรรมเพื่อการท่องเที่ยวและการตลาด
2. สร้างและพัฒนาปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัด
3. ส่งเสริมสินค้าท้องถิ่น (OTOP)
4. ฟื้นฟูคุณภาพแม่น้ำท่าจีนและคลองสาขาให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน
5. พัฒนาบึงฉวากให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับสากล
6. พัฒนาแหล่งน้ำต่างๆ ให้เกิดระบบนิเวศที่ดี

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การยกระดับคุณภาพชีวิตและความปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สิน

เป้าประสงค์

1. เสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีและแก้ไขปัญหาความยากจน
2. เสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
3. เสริมสร้างคุณภาพชีวิตตามยุทธศาสตร์อยู่ดีมีสุข

กลยุทธ์

1. ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมตามเกณฑ์เมืองไทยแข็งแรง (Healthy Thailand)
2. เสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
3. เสริมสร้างหมู่บ้าน / ชุมชนปราศจากยาเสพติด และการจัดตั้งศูนย์ยาเสพติด
4. พัฒนาคอนเป็นพื้นฐานเพื่อการพัฒนาสังคม เช่น โครงการคนดีศรีสุพรรณ
5. ส่งเสริมพัฒนาระบบข้อมูลพื้นฐานเพื่อการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต
6. ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมอาสาสมัครต่าง ๆ ที่ช่วยเหลือสังคมด้านความสะอาดและปลอดภัย
7. พัฒนาเครือข่ายต่างๆ ที่ช่วยเหลือและสนับสนุนการแก้ไขปัญหาความยากจน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การขยายฐานโอกาสพัฒนาคุณภาพในการศึกษาทุกระดับให้ตรงกับความต้องการและส่งเสริมการศึกษาให้แก่เยาวชน ประชาชนทั่วไป

เป้าประสงค์

1. เพิ่มโอกาสทางการศึกษาและยกระดับคุณภาพการศึกษาให้ได้มาตรฐานการศึกษาชาติ
2. สนับสนุนและส่งเสริมด้านกีฬาหมู่บ้าน / ชุมชนทุกแห่ง

กลยุทธ์

1. ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดตั้งสถาบันการศึกษาทุกระดับ
2. ยกระดับคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการศึกษาแห่งชาติ
3. พัฒนากีฬาระดับพื้นฐานและกีฬาเพื่อมวลชน
4. พัฒนาการกีฬาสู่ความเป็นเลิศ

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การนำการเปลี่ยนแปลงด้านการบริหารและบริการเพื่อประโยชน์ของประชาชน

เป้าประสงค์

1. ยกระดับคุณภาพการบริการและบริหารด้วยความโปร่งใส
2. บูรณาการการบริหารตามหลักธรรมาภิบาล

กลยุทธ์

1. บริการประชาชนด้วยความรวดเร็วและโปร่งใส
2. ส่งเสริมการทำงานร่วมกันระหว่างภาคราชการและเอกชน
3. ส่งเสริมองค์กรตรวจสอบภาคประชาชน
4. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมและการบูรณาการแบบพหุภาคีและจริยธรรม คุณธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภคให้อยู่ในสภาพที่ดีได้มาตรฐานสากล

เป้าประสงค์

1. มีโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภคที่ดีขึ้นและก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนอย่างสูงสุด
2. การจัดระบบผังเมืองรวม กำหนดเขตพื้นที่ในการก่อสร้างต่างๆ

กลยุทธ์

1. ก่อสร้างและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมต่อตั้งแต่ 2 ตำบลขึ้นไป
2. ปรับปรุงสาธารณูปโภค สาธารณูปการ
3. การจัดทำผังเมืองรวม
4. ส่งเสริมกิจกรรมประชาพิจารณ์ ก่อเกิดกระบวนการในการจัดทำโครงการกิจกรรมต่าง ๆ
5. ส่งเสริมการติดตามประเมินผลในรูปแบบงานวิจัย ฯลฯ

นโยบายการพัฒนาของผู้บริหารท้องถิ่น

คำแถลงนโยบายของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี อันเป็นเครื่องแสดงเจตนารมณ์วิธีการบริหาร ปฏิบัติราชการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี เป็นส่วนหนึ่งของแนวทางที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี ใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาดังนี้ ซึ่งนโยบายดังกล่าวประกอบด้วย

1. นโยบายด้านเศรษฐกิจและการส่งเสริมอาชีพรายได้

1.1 ส่งเสริมความสามารถในการพัฒนาอาชีพของประชาชน เพื่อสร้างงาน สร้างรายได้ให้แก่ครอบครัวและชุมชนทุกระดับ โดยถือแนวพระราชดำริหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวทางในการพัฒนา

1.2 ส่งเสริมความสามารถทางการแข่งขันของผู้ประกอบการ จัดให้มีตลาดกลางเพื่อเป็นศูนย์กลางการซื้อขายแลกเปลี่ยนสินค้าชุมชนหรือศูนย์จำหน่ายสินค้าชุมชน สินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์

1.3 ส่งเสริมการพัฒนาการผลิตสินค้าภูมิปัญญาท้องถิ่น ให้มุ่งสู่ระดับมาตรฐานสากล ส่งเสริมการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร เพื่อเชื่อมโยงสู่โครงการผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งและนวัตกรรมใหม่แก่เศรษฐกิจชุมชน

1.4 ส่งเสริมสนับสนุนด้านวิชาการและเทคโนโลยีการผลิตใหม่ เพื่อยกระดับมาตรฐานการผลิตและการจัดจำหน่ายให้แก่กลุ่มอาชีพ กลุ่มแม่บ้านและกลุ่มองค์กรอื่นๆ

1.5 ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ โบราณสถานทางประวัติศาสตร์และอื่น ๆ ของจังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อรองรับนโยบายของจังหวัดและการขยายตัวทางเศรษฐกิจการท่องเที่ยว นำสู่การเพิ่มรายได้ให้แก่ประชาชนในพื้นที่

2. นโยบายด้านโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภค

2.1 การจัดทำให้มีและบำรุงรักษาโครงสร้างพื้นฐาน ทางบก ทางน้ำ และสาธารณูปโภคที่จำเป็นสำหรับท้องถิ่นอย่างทั่วถึง เพียงพอและมีมาตรฐาน

ส่งเสริมให้มีการพัฒนาการก่อสร้าง บำรุงรักษาและซ่อมแซมเส้นทางคมนาคมขนาดใหญ่บนพื้นฐานความต้องการร่วมกันกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่ออำนวยความสะดวกด้านการคมนาคมขนส่งผลผลิตทางการเกษตรและผลิตภัณฑ์ของจังหวัด และรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

2.3 ส่งเสริมเชื่อมโยงระบบการชลประทาน การก่อสร้างฝายทำนบกั้นน้ำ จัดหาแหล่งน้ำขุดลอกสระ คู คลอง แม่น้ำ เพื่อการอุปโภคบริโภคและการแก้ไขปัญหาภัยน้ำท่วมในจังหวัด

2.4 สนับสนุนส่งเสริมให้มีการจัดทำผังเมืองรวม ในพื้นที่ชุมชนที่สำคัญ เพื่อรองรับการขยายตัวของเมืองและการเกษตรกรรมในอนาคต โดยให้สอดคล้องกับการพัฒนาจังหวัดในลักษณะเครือข่ายเพื่อเชื่อมโยงวัตถุประสงค์การใช้ประโยชน์ที่ดินและการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดี

3. นโยบายด้านสังคม การศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม

3.1 ส่งเสริมกระบวนการเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม สังคมและชุมชน ให้เป็นสังคมแห่งคุณภาพ ยึดหลักความสมดุล ความพอดีและการพึ่งพาตนเอง โดยยึดหลักตามแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้สังคมมีความอบอุ่น ชุมชนมีความเข้มแข็ง ครอบคลุมอบอุ่นอันเป็นเมืองน่าอยู่

3.2 ส่งเสริม สนับสนุนด้านการป้องกัน ปราบปราม ให้ความร่วมมือในการแก้ไขปัญหา ยาเสพติดในจังหวัด เพื่อลดปัญหา ยาเสพติดที่มีผลต่อสังคม ชุมชนและครอบครัว

3.3 ส่งเสริม สนับสนุน สร้างแหล่งเรียนรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่น แหล่งวัฒนธรรม ศิลปวัตถุโบราณ สร้างให้เป็นแหล่งเรียนรู้ของเยาวชน ประชาชนทั่วไป และเพื่อคงไว้ซึ่งศิลปะที่งดงาม

3.4 ส่งเสริม สนับสนุนการบริหารการศึกษา โดยจัดให้มีการศึกษาในทุกระบบตามแนวนโยบายของรัฐบาล

3.5 ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีกิจกรรมด้านกีฬา นันทนาการ พร้อมทั้งสนับสนุนให้มีการแข่งขันกีฬาเพื่อสู่ความเป็นเลิศในสถานศึกษา องค์กร ชุมชน ประชาชนทั่วไป พร้อมด้านการบริการสาธารณสุข เพื่อสุขภาพและพลานามัยและคุณภาพชีวิตที่ดีของชาวจังหวัดสุพรรณบุรี

3.6 ส่งเสริมความเข้มแข็งชุมชน โดยมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่น ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมพัฒนา เพื่อพัฒนาท้องถิ่นให้สู่ความเป็น “เมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืนและสังคมอยู่ดีมีสุข”

3.7 ส่งเสริมสนับสนุนกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ปลูกจิตสำนึกในการร่วมดูแลอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ มุ่งแก้ไขปัญหา สภาวะโลกร้อน

3.8 ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย การรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การให้ความช่วยเหลือด้านบรรเทาสาธารณภัย ทิ่มีภัย ดำรวจชุมชน

4. นโยบายด้านการเมือง การบริหาร

4.1 สนับสนุนการดำเนินงานภาครัฐตามนโยบายของรัฐบาล โดยประสานนโยบายและการใช้จ่ายงบประมาณของรัฐบาล เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนในท้องถิ่น พร้อมทั้งจะประสานงานและให้ความร่วมมือวางแผนพัฒนาท้องถิ่น ร่วมกับหน่วยงานราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกระดับ

4.2 พัฒนาองค์กรให้เป็นองค์กรธรรมาภิบาล ยึดถือหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี เพื่อให้เกิดความโปร่งใส บริสุทธิ์ ยุติธรรม สามารถตรวจสอบได้ ส่งเสริมและพัฒนาบุคลากร พนักงานเจ้าหน้าที่ ทุกระดับให้เกิดวิสัยทัศน์กว้างไกล ทันสมัย โดยมุ่งเน้นเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนชาวจังหวัดสุพรรณบุรี

4.3 สนับสนุน ส่งเสริม และปรับปรุงพัฒนาบุคลากร เพื่อการขับเคลื่อนองค์กรและให้การบริหารงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถตอบสนองงานและภารกิจได้อย่างรวดเร็ว ทันต่อเหตุการณ์ สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสำหรับการบริหารและการจัดการสมัยใหม่

4.4 เสริมสร้างความพึงพอใจในการปฏิบัติงานให้กับบุคลากรเพื่อให้มีทัศนคติที่ดีต่อการปฏิบัติงานและส่งผลต่อการบริการประชาชน

5. นโยบายด้านการบริหารตามภารกิจถ่ายโอน

5.1 มุ่งเน้นพัฒนาและดำเนินการตามภารกิจที่ได้รับการถ่ายโอน ตามที่กำหนดไว้ในแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่

- ประเภทหน้าที่ที่ต้องทำ
- ประเภทเลือกทำโดยอิสระ

ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา

ผลการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชน

ปัญหาสำคัญของจังหวัดสุพรรณบุรี (องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี)

องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี มีพื้นที่ครอบคลุมทั้งจังหวัดสุพรรณบุรี มีจุดเด่นซึ่งเป็นที่ศักยภาพสำคัญของจังหวัด แต่ขณะเดียวกันก็เป็นจังหวัดที่มีปัญหา อุปสรรคที่ต้องได้รับการปรับปรุงแก้ไข ดังนี้

1.) ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

เส้นทางคมนาคมทางบก บางแห่งไม่ได้รับการพัฒนาและปรับปรุงให้ได้มาตรฐานทำให้เกิดปัญหาการคมนาคมภายในหมู่บ้าน ระหว่างหมู่บ้าน/ตำบล ไม่สะดวก

ระบบชลประทาน จังหวัดสุพรรณบุรีเป็นภูมิภาคที่เป็นแอ่งรับน้ำในฤดูฝน ทำให้มีน้ำไหลผ่านและเกิดน้ำท่วมขังพื้นที่เกษตรกรรม และในฤดูแล้งประสบปัญหาการขาดแคลนแหล่งน้ำอุปโภคบริโภคและน้ำเพื่อการเกษตร เนื่องจากสถานที่สำหรับกักเก็บน้ำมีไม่เพียงพอ บางแห่งขรุขระและดินแข็ง

2.) ปัญหาด้านเศรษฐกิจ

ผลผลิตทางการเกษตรของจังหวัดสุพรรณบุรี มีราคาตกต่ำเนื่องจากเกษตรกรกระจายขาดความร่วมมือเป็นเครือข่ายทางธุรกิจทั้งทางเกษตรและการท่องเที่ยวระหว่างจังหวัดในภูมิภาคเป็นรูปธรรม อีกทั้งตลาดกลางแหล่งกระจายสินค้าและโรงงานอุตสาหกรรมต่างจังหวัด ต่างภูมิภาคยังเป็นผู้กำหนดราคาการรับซื้อสินค้าเกษตร ส่งผลต่อราคาและเสถียรภาพการรับซื้อของจังหวัดด้วย และในบางปีน้ำต้นทุนไม่เพียงพอสนับสนุนระบบชลประทานในเขตพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรี มีผลกระทบต่อการผลิตการเกษตรด้านต่างๆ

3.) ปัญหาด้านสังคม การศึกษา ศาสนา ประเพณี และวัฒนธรรม

ประเด็นปัญหาด้านสังคมประกอบด้วย ด้านการศึกษา การสาธารณสุข การพัฒนาศักยภาพคน ครอบครัวและชุมชน ความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และการคุ้มครองผู้บริโภค

การศึกษา ระบบการศึกษาในทุกๆระดับ ประสบปัญหาสำคัญในเรื่องผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนค่อนข้างต่ำ สภาพปัญหาเกี่ยวกับหลักสูตร สื่อกระบวนการจัดการเรียนการสอนและการวัดผล ประเมินผลหลักสูตร และการเรียนการสอนในปัจจุบันยังไม่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนที่หลากหลายได้ ครูและบุคลากรทางการศึกษาบางส่วนยังขาดความรู้ ความสามารถและทักษะในการจัดการเรียนการสอน การถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์

การสาธารณสุข การบริหารสาธารณสุขขั้นพื้นฐานไม่เพียงพอกับความต้องการของประชาชน เนื่องจากบุคลากรด้านการแพทย์ไม่เพียงพอโดยเฉพาะแพทย์เฉพาะทาง ประชาชนที่เกิดโรคจากพฤติกรรมเสี่ยง เช่น โรคเอดส์ โรคเรื้อรัง โรคมะเร็ง มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

การพัฒนาศักยภาพคน ครอบครัวและชุมชน ประชาชนขาดการพัฒนาด้านร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา ทำให้ไม่พร้อมรับการพัฒนาเท่าที่ควร รวมถึงขาดการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาท้องถิ่น

ด้านความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ขาดการส่งเสริม สนับสนุน การป้องกันและควบคุมปัญหายาเสพติดและการรักษาความสงบสุข และความมั่นคงของประชาชนทำให้เกิดปัญหาอาชญากรรมและการโจรกรรมเพิ่มขึ้น

การคุ้มครองผู้บริโภค ประชาชนขาดความเข้าใจในสิทธิตามพรบ.คุ้มครองผู้บริโภคทำให้ถูกเอารัดเอาเปรียบ การตรวจสอบควบคุมดูแลด้านการบริโภคไม่เพียงพอและไม่ทั่วถึง

4.) ปัญหาด้านการเมือง การบริหาร

เพื่อให้บรรลุเป้าหมายการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี จึงได้นำหลักการสำคัญ 6 ประการ ได้แก่ หลักนิติกรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักความมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ และหลักความคุ้มค่า มาเป็นแนวทางในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาโดยพิจารณาการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน การปฏิบัติภาระเบี่ยงกฎหมายและการมีส่วนร่วมของประชาชน เนื่องจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี มีรายได้ที่ได้รับการจัดสรรและที่จัดเก็บได้เองไม่เพียงพอที่จะนำไปใช้ในการพัฒนาท้องถิ่น โดยเฉพาะโครงการใหญ่ที่จะต้องใช้งบประมาณจำนวนมากไม่สามารถดำเนินการได้

5.) ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

จังหวัดสุพรรณบุรี ได้รับการพัฒนาความเจริญรุดหน้าขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะความเจริญเติบโตของชุมชนในเขตเมือง การขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจอย่างกว้างขวาง มีการลงทุนขยายกิจการด้านอุตสาหกรรมที่ต่อเนื่องจากการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร ได้แก่ โรงงานน้ำตาล โรงสีข้าว โรงงานผลิตผลไม้กระป๋อง เป็นต้น ก่อให้เกิดผลกระทบทางมลพิษด้านต่าง ๆ และความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติ อีกทั้งเกษตรยังได้รับผลเสียหายจากการระบาดของศัตรูพืช ปศุสัตว์ และประมง รวมทั้งสินค้าเกษตร

การวิเคราะห์ปัจจัยภายใน

จุดแข็ง

1. จังหวัดสุพรรณบุรี เป็นจังหวัดที่มีทำเลที่เหมาะสมอยู่ไม่ห่างจากกรุงเทพมหานคร และตลาดรองรับผลผลิตการเกษตร มีการคมนาคมที่สะดวกสบาย ส่วนราชการ หน่วยงาน มีการติดต่อประสานงานกันอย่างต่อเนื่อง

2. จังหวัดสุพรรณบุรี มีศักยภาพในการพัฒนาด้านการเกษตรค่อนข้างสมบูรณ์ และเหมาะสมอย่างยิ่ง ระบบชลประทานครอบคลุมร้อยละ 73.9 ของพื้นที่การเกษตร หรือร้อยละ 47.82 ของพื้นที่ทั้งหมดของจังหวัด

3. มีแหล่งเรียนรู้ รวมทั้งให้บริการด้านเทคโนโลยีการผลิตการเกษตรและเชิงอุตสาหกรรมเกษตร อาทิเช่น ศูนย์วิจัยข้าวสุพรรณบุรี ศูนย์วิจัยพืชไร่สุพรรณบุรี สถานีวิจัยทดสอบพันธุ์สัตว์สุพรรณบุรี

สถานีพัฒนาอาหารสัตว์สุพรรณบุรี ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดสุพรรณบุรี สถานีพัฒนาที่ดินสุพรรณบุรี ศูนย์พันธ์พืชและเพาะเลี้ยงสุพรรณบุรี อุทยานผักพื้นบ้านเฉลิมพระเกียรติฯ สถานแสดงพันธุ์สัตว์น้ำบึงฉวากเฉลิมพระเกียรติฯ ศูนย์พัฒนาการจัดการสัตว์ป่าบึงฉวาก/เขตห้ามล่าสัตว์ป่าบึงฉวาก (กรมอุทยานแห่งชาติ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม) วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรี เป็นต้น

4. มีสถานศึกษาครอบคลุมทุกด้าน ที่เกี่ยวข้องและสนับสนุนการพัฒนาจังหวัด อาทิเช่น วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรี วิทยาลัยเทคนิคสุพรรณบุรี วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี วิทยาลัยสารพัดช่างบรรหาร-แจ่มใส สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสุพรรณบุรี วิทยาลัยการอาชีพสองพี่น้อง วิทยาลัยการอาชีพพุ่มทอง มหาวิทยาลัยฉนวนพัฒนา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตสุพรรณบุรี วิทยาลัยช่างศิลป์สุพรรณบุรี วิทยาลัยนาฏศิลป์สุพรรณบุรี วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดสุพรรณบุรี วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสุพรรณบุรี วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดสุพรรณบุรี และมีโรงพยาบาลและสนามกีฬาที่ได้มาตรฐาน

5. จังหวัดสุพรรณบุรี มีสถานที่ท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ มีขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง รวมทั้งสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรมที่น่าท่องเที่ยวมาก

จุดอ่อน

1. ลักษณะภูมิประเทศของจังหวัดสุพรรณบุรี ทางด้านทิศตะวันตกเฉียงเหนือพื้นที่เป็นภูเขาและที่สูงเป็นป่าสงวนแห่งชาติ เป็นอุปสรรคต่อการขยายชุมชนขยายพื้นที่การเกษตรตลอดจนขยายเขตชลประทาน สำหรับทางด้านใต้ในเขตอำเภอสองพี่น้อง ลักษณะพื้นที่เป็นที่ลุ่มต่ำ รูปร่างกระทะ จะประสบปัญหา น้ำท่วมขัง ประมาณ 3 เดือนในทุกปี เนื่องจากเป็นพื้นที่รองรับน้ำของจังหวัด 3 ทาง คือ แม่น้ำท่าจีน ซึ่งมาจากจังหวัดชัยนาท ลำน้ำกระเสียวที่มาจากด้านทิศตะวันตกเฉียงเหนือและลำน้ำจรเข้สามพัน ซึ่งมาจากด้านจังหวัดกาญจนบุรี

2. เนื้อที่ป่าไม้ของจังหวัดสุพรรณบุรีถูกบุกรุกทำลายขึ้นเรื่อยๆ ทำให้เนื้อที่ป่าไม้ที่มีอยู่น้อยแล้วยิ่งลดลงไปอีกและมีผลกระทบต่อเนื่องถึงสภาวะอากาศ ทำให้อากาศแห้งแล้ง ปริมาณฝนลดลง ความชื้นในดินลดลง เนื่องจากไม่มีวัสดุและต้นไม้ปกคลุม ดินมีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ เนื่องจากไม่มีอินทรีย์วัตถุที่หล่นจากป่ามาทับถมทำให้เกิดการชะล้างพังทลายสูง น้ำท่วมฉับพลัน และมีการชะหน้าดินซึ่งเป็นแหล่งอาหารที่สำคัญของพืชถูกพัดมากับน้ำเป็นจำนวนมากเมื่อไหลลงสู่ที่ต่ำ เช่น แม่น้ำลำคลอง ห้วย หนองต่างๆ จะทำให้ดินเค็มและรับน้ำได้ลดลง ซึ่งการบุกรุกทำลายป่าจะกระทบต่อความอุดมสมบูรณ์ของป่าและพื้นที่ ต่อเนื่องในวงกว้าง เป็นอุปสรรคต่อพื้นที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติของจังหวัด

3. เกษตรกรส่วนใหญ่ขาดความรู้ ความเข้มแข็งของการดำเนินงานกลุ่ม และด้านการวางแผนการผลิตด้านพืช ประมง และปศุสัตว์ ไม่มีการวางแผนการผลิตให้สอดคล้องกับความต้องการและสภาวะตลาด มีการใช้สารเคมีที่เกินความเหมาะสม และความจำเป็น ฯลฯ ทำให้ต้นทุนการผลิตของเกษตรกรสูง ก่อให้เกิดหนี้สินจำนวนมาก

4. การจัดการศึกษาในทุกๆระดับ ประสบปัญหาสำคัญในเรื่องผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนค่อนข้างต่ำ สภาพปัญหาเกี่ยวกับหลักสูตร สื่อ กระบวนการ จัดการเรียนการสอนและการวัดผลประเมินผลหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันยังไม่สามารถตอบสนองความต้องการของ

ผู้เรียนที่หลากหลายได้ ครู และบุคลากรทางการศึกษาบางส่วนยังขาดความรู้ ความสามารถและทักษะในการจัดการเรียนการสอน การถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์

5. จังหวัดสุพรรณบุรีในปัจจุบันได้รับการพัฒนาเจริญรุดหน้าขึ้นอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะความเจริญเติบโตของชุมชนในเขตเมือง การขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจอย่างกว้างขวาง มีการลงทุนขยายกิจการด้านอุตสาหกรรมที่ต่อเนื่อง จากการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร ได้แก่ โรงงานน้ำตาล โรงสีข้าว โรงงานผลิตผลไม้กระป๋อง เป็นต้น ก่อให้เกิดผลกระทบทางมลพิษด้านต่างๆ และความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติ

การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก

โอกาส

1. จังหวัดมีศักยภาพในการผลิตสินค้าสูง และสามารถพัฒนาเป็นแหล่งอุตสาหกรรมเกษตรเพื่อการส่งออกและบริโภคภายในประเทศ ทางด้าน
 - นักลงทุนจากภายนอกจังหวัด นักท่องเที่ยว
 - การแปรรูปอุตสาหกรรมเกษตรกร
 - เทคโนโลยี
2. มีความสะดวกในการขนส่งสินค้าจากแหล่งขายเข้าถึงแหล่งกระจายสินค้าตลาดและโรงงานอุตสาหกรรมเกษตรจังหวัด เขตปริมาณล จังหวัดข้างเคียง (ทั้งส่งออกและนำเข้าวัตถุดิบ/สินค้าปัจจัยการผลิต)
3. จังหวัดมีผลผลิตข้าวคุณภาพดีเพื่อการผลิตเพื่อการส่งออกตลอดทั้งปีมีตลาดกลางข้าวทั้งภาครัฐและเอกชนที่มีความสำคัญในส่วนภูมิภาคและระดับประเทศ
4. จังหวัดสุพรรณบุรี มีทรัพยากรธรรมชาติ ที่เป็นภูเขา ป่าไม้ น้ำตก และถ้ำต่างๆ อยู่ในเขตอำเภอด่านช้าง ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่อยู่ไม่ไกลจากกรุงเทพฯ มีระบบโครงข่ายการคมนาคมทางรถยนต์ที่สมบูรณ์มาก สามารถเชื่อมโยงติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียงและพื้นที่ทุกหมู่บ้านของจังหวัดได้สะดวกและรวดเร็ว จังหวัดสุพรรณบุรี เป็นจุดเชื่อมต่อระหว่างภาคเหนือ และภาคใต้ได้สะดวกโดยไม่ต้องผ่านกรุงเทพฯ
5. จังหวัดสุพรรณบุรี เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และขนบธรรมเนียมประเพณี สืบเนื่องจากการเป็นจังหวัดที่มีความยิ่งใหญ่ทางประวัติศาสตร์ ตั้งแต่ยุคโบราณเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน ความหลากหลายทางวัฒนธรรมของแต่ละกลุ่มชน ในจังหวัดสุพรรณบุรี (เช่น ไทยพวน ไทยทรงดำ ลาวโซ่ง) รวมทั้งวิถีชีวิตและความเป็นอยู่ในท้องถิ่น เป็นสิ่งจูงใจ และเชิญชวนให้นักท่องเที่ยวได้มาชม
6. เศรษฐกิจโดยรวมของจังหวัดสุพรรณบุรีขึ้นอยู่กับภาคเกษตรเป็นหลัก รองลงมาได้แก่ อุตสาหกรรม ซึ่งส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมประเภทการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรหรืออุตสาหกรรมที่ต่อเนื่องจากการเกษตร ประกอบกับจังหวัดมีความได้เปรียบในด้านโครงสร้างพื้นฐาน
7. จังหวัดสุพรรณบุรีมีสนามกีฬาที่ได้มาตรฐาน ซึ่งใช้เป็นสนามในการจัดการแข่งขันระดับประเทศ และนานาชาติมาหลายครั้ง

อุปสรรค

1. ในบางพื้นที่จะเกิดภัยธรรมชาติ เช่น น้ำท่วม ฝนแล้ง บางปีส่งผลกระทบต่อผลผลิตการเกษตรและการท่องเที่ยว

2. ยังขาดความร่วมมือเป็นเครือข่ายทางธุรกิจทั้งทางการเกษตรและการท่องเที่ยวระหว่างจังหวัดในภูมิภาคที่เป็นรูปธรรม
3. ตลาดกลางแหล่งกระจายสินค้าและโรงงานอุตสาหกรรมต่างจังหวัด ต่างภูมิภาคยังเป็นผู้กำหนดราคาการรับซื้อสินค้าเกษตร ส่งผลต่อราคาและเสถียรภาพการรับซื้อของจังหวัดด้วย
4. ในบางปี น้ำต้นทุนไม่เพียงพอสนับสนุนระบบชลประทานในเขตพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรี มีผลกระทบต่อการผลิตการเกษตรด้านต่างๆ
5. ผลกระทบจากข้อกำหนด/ระเบียบ และข้อกฎหมาย บางส่วนของรัฐที่ส่งผลกระทบต่อการลงทุนของเกษตรกรและภาคอุตสาหกรรมเกษตร
6. เกษตรกรได้รับผลเสียหายจากการระบาดของศัตรูพืช ปศุสัตว์ และการประมง รวมทั้งสินค้าเกษตร

SWOT ANALYSIS จังหวัดสุพรรณบุรี

จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
<ol style="list-style-type: none"> 1. ทำเลที่ตั้งเหมาะสม โครงสร้างพื้นฐานดี 2. เมืองเกษตรกรรม 3. แหล่งเรียนรู้ทางการเกษตร 4. มีสถานศึกษาทุกระดับ 5. มีแหล่งท่องเที่ยวประวัติศาสตร์ 6. สนามกีฬามาตรฐาน 	<ol style="list-style-type: none"> 1. น้ำท่วม 2. กลุ่มเกษตรกรไม่เข้มแข็ง 3. การศึกษาไม่เข้มข้น 4. ผลกระทบมลพิษทางน้ำ (แม่น้ำท่าจีน)
โอกาส (Opportunity)	ภัยคุกคาม(Threat)
<ol style="list-style-type: none"> 1. การแปรรูปอุตสาหกรรมเกษตร 2. เชื่อมโยงภาคเหนือ ภาคใต้ 3. ผลผลิตข้าวคุณภาพดี 4. การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่ใกล้ กทม. 5. ศูนย์การศึกษา 	<ol style="list-style-type: none"> 1. น้ำท่วม 2. แหล่งท่องเที่ยวจังหวัดใกล้เคียง 3. เกษตรกรในจังหวัดไม่สามารถกำหนดราคาการเกษตรได้เอง 4. ศัตรูพืช